

Abstrakt

Niniejsza praca analizuje odporność finansową, efektywność i wyniki banków spółdzielczych we Francji, Hiszpanii i Włoszech w obliczu dwóch głównych kryzysów gospodarczych: globalnego kryzysu finansowego z 2008 roku oraz pandemii COVID-19. Banki spółdzielcze, charakteryzujące się własnością członkowską, demokratycznym zarządzaniem i ukierunkowaniem na społeczność lokalną, są często postrzegane jako bardziej stabilne niż banki komercyjne w czasach wstrząsów systemowych. Jednakże brakuje kompleksowych, międzynarodowych badań empirycznych obejmujących różne kraje i kryzysy. Celem tej pracy jest wypełnienie tej luki poprzez porównawcze badanie z wykorzystaniem danych panelowych obejmujących lata 2008–2023.

W pracy oceniane są kluczowe wskaźniki – zwrot z aktywów (ROA), zwrot z kapitału własnego (ROE), współczynnik kapitału Tier 1 oraz poziom niespłacanych kredytów (NPL) – aby zmierzyć wyniki banków spółdzielczych w okresach stresu finansowego. Wyniki wskazują, że banki spółdzielcze wykazywały trwałą odporność i kontynuowały akcję kredytową, zwłaszcza wobec MŚP, nawet wtedy gdy banki komercyjne ją ograniczały. Analiza uwzględnia znaczenie struktur instytucjonalnych, ram regulacyjnych i modeli zarządzania, które różnicowały reakcje na kryzys w poszczególnych krajach.

Cztery hipotezy prowadzą analizę empiryczną, testując zarówno wyniki finansowe, jak i stabilność sektora w czasie obu kryzysów. Wyniki potwierdzają, że banki spółdzielcze utrzymywały solidną pozycję kapitałową, efektywność operacyjną i zaangażowanie społeczne. Praca podkreśla znaczenie modelu członkowskiego, wiedzy lokalnej i ostrożnego podejścia do ryzyka.

Wnioski zawarte w pracy wspierają argumenty na rzecz różnorodności instytucjonalnej w sektorze bankowym oraz dostarczają wskazówek dla polityki regulacyjnej wspierającej bardziej stabilny i inkluzyjny system finansowy.